

Другий прочуть поетъ на Италия *Петрарка* (въ XIV вѣкъ) е извѣстенъ съ малки ти пѣсни или сонети, въ които той възпѣва несполучна та си любовь въ Лаура, една авиньонска госпожа. Неговий съврѣменникъ и приятель *Бокачио* се прочуль съ занимателни ти, остроумни, нъ доста нескромни раскази (новели), които са събрани въ една книга подъ названиее »Декамеронъ.«

въ това пѣтоване грѣшници ти, всякой споредъ грѣхъ тѣ му, са распрѣдѣлени по различни ти кръгове, и въ всякой особни видове мъки. Запримѣрь, въ шестий кръгъ епикурейци ти и еретици ти се мъчатъ въ распалени гробишта. Оттамъ прѣзъ една дива пропасть пѣтници ти стигать до седмий кръгъ, дѣто въ врѣла кръвь са потопени тирани ти (Дионисий Сиракузский, Неронъ, Атила и др.); тамъ въ една гѣста гора души ти на самоубийци ти са затворени въ дрѣвета та, на които отъ листа та се хранять самодиви; а светотатци ти и лихоимци ти се намиратъ подъ вѣченъ огненъ дъждъ. Въ срѣдата на послѣдний деветий кръгъ (дѣто издадници ти са потопени до шия въ замръзнало езеро) се намира властитель тѣ на ада Люциферъ, който самъ рони кръвави сълзи; въ всяко отъ три ти му гърла са затворени по единъ отъ познати ти издадници (Иуда Искариотский, Касий и Младий Брутъ).

Отъ адско то царство Дантъ и Виргилий излизать на друга та страна на земя та камъ поли ти на висока та планина. Покрайтая планина са расположены различни ти кръгове на чистилиште то, дѣто души ти на грѣшници ти се намиратъ на по-малки мъки отъ ада. На врѣхъ тѣ на планина та се намира земний рай. Виргилий като езичникъ, не може да отиде по-нататкъ. Водачь на Данта въ царство небесно се явява сега Беатриче (тя била една добра жена, която обичалъ Дантъ и рано я грабнала смъртъ та). Тя води Данта по различни небесни кльба, дѣто добровать души ти на праведни ти и различни ти стѣпени на ангели ти, и дѣто най-сетнѣ се намира само то Божество.